

EZ AZ ÚJ CEU!

INTERJÚ MICHAEL IGNATIEFF-FEL, A CEU ELNÖK-REKTORÁVAL

“LÉNYEGES VOLT, HOGY AZ ÉPÜLETEINK EGY FOLYTONOS EGÉSSZÉ ÁLLJANAK ÖSSZE”

Bodó Bence Levente: Mit szeret legjobban az új épületben?

Igazán azt, ahogy a régi téglafal megmutatkozik. Szeretem, hogy kívülről nem erőszakos a lát képe; hogy mély tisztelet sugárzik az épületből a világ egyik legnagyobb építészeti kincse, Budapest felé. Ez a világ egyik legszebb városa, így természetes, hogy egy olyan épületre van szükség, ami külsejében visszafogott és illeszkedik a várostervbe. Belül viszont nagyot szól! Szeretem, hogy olyan, mint egy rejtett kincs. „Ezt látnom kell!” Reméljük, ezt mondják majd az emberek, ha hallanak róla.

Hogy illeszkednek az új épületek az egyetem egészébe?

Lényeges volt, hogy az épületeink egy folytonos egészé álljanak össze. Amint az összes építkezési szakasz befejeződik – mivel ez még csak az első fázis volt – a bejáraton belépve az egész campus-élmény átélhető lesz. Az épület közelebb hozza a különböző szakokat, a tanárokat és a diákokat. Nem látom értelmét egy olyan épület létrehozásának, ami nem közösséget épít. Reméljük, hogy ez az épület pont ezt teszi lehetővé, úgy a benti világban, mint a kintiben. A kinti világ közössége alatt a cipészre, a céges dolgozókra, a kisiskolásokra vagy a környékbeli lakókra gondolok. Azt szeretném, ha mind azt éreznék, hogy bárhol beszélhetnek hozzánk megnézni az épületet, vagy egyszerűen bejöhetnek kávézni. Mi egy nyitott közösség vagyunk.

A közösségek folyton változnak, amiben nagy szerepe lehet egy egyetemnek.

Mennyire flexibilisek ezek az épületek, hogy tudnak megfelelni az örökké változó elvárásoknak?

Ezt igazán 15 év múlva fogjuk meglátni, például amikor már az egyetem technológiai háttere megváltozott. Képesek lesznek-e a tantermeink alkalmazkodni a változásra? Úgy szereltük fel őket, hogy készen álljanak a 21. századra, a jövőre. A CEU egyik nagyszerű tulajdonsága, hogy tanóráink kis létszámúak. A tanár-diák arány egyetemünkön lenyűgöző: nyolc az egyhez. Biztosra mentünk, azért van sokféle tantermünk, hogy a különféle oktatási tevékenységeinket jól végezhessük el. Fontos volt az is, hogy legyen lehetőségünk a szimultán tanulás elősegítésére Yangon, New York és Budapest között; hogy ki tudjuk hozni a legtöbbet a nemzetközi kapcsolatainkból, hiszen a már meglévő Bangladeshtől, Grúzián és Kirgizisztánon át Kanadáig elhelyezkedő partnerintézményeink mel-

lé más egyetemekkel és szervezetekkel is építünk kapcsolatokat, együttműködések világszerte. Viszont azt nem mondanám, hogy a jövőbe látunk. Abban ismerszik meg egy nagyszerű épület, hogy mennyire tud majd alkalmazkodni.

Az épület technikai felszereltségében mi az igazán izgalmas?

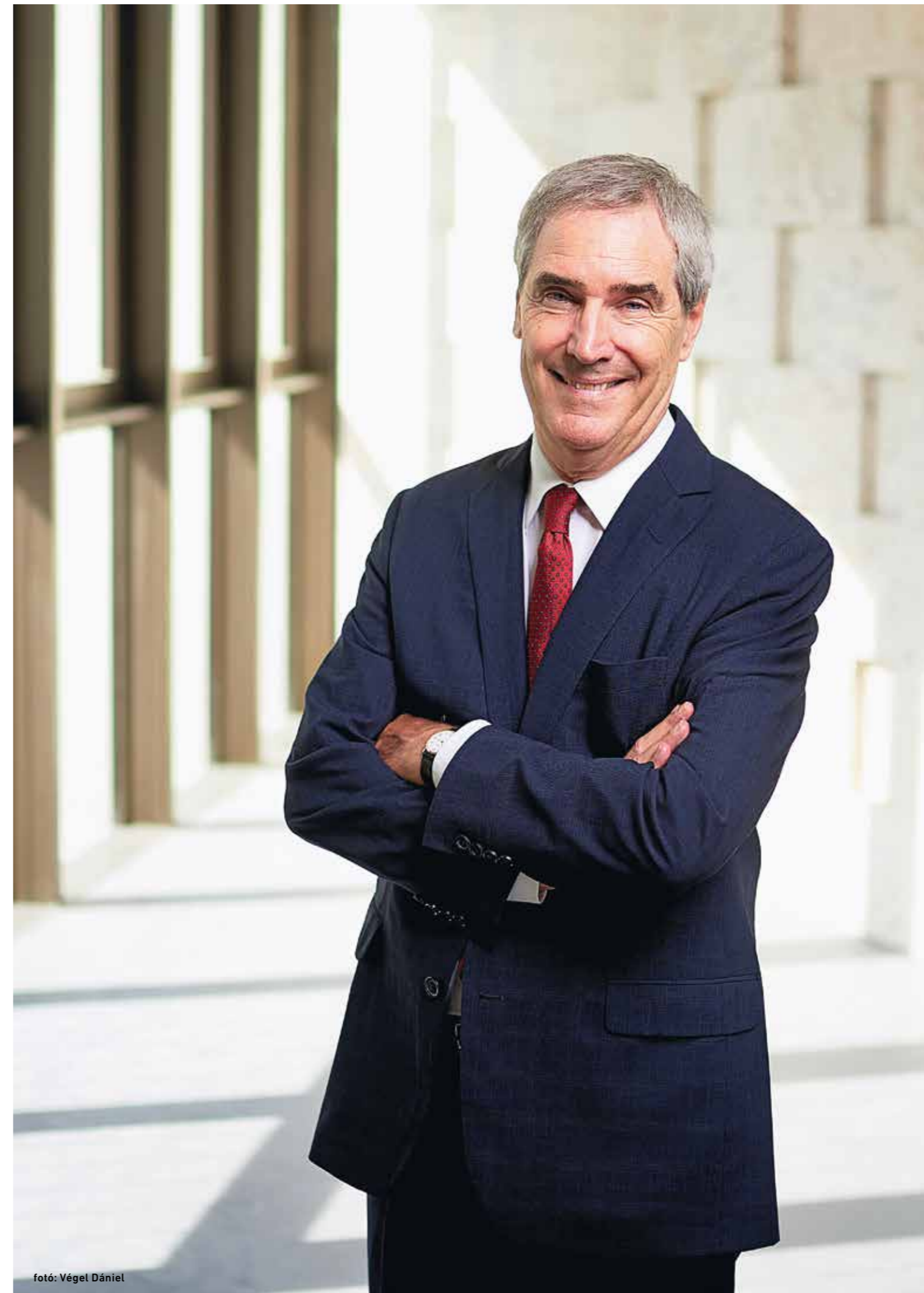
Alig várom, hogy az egyik nagy teremben taníthassak, ugyanis az jobb, mint bármelyik terem a harvardi Kennedy Schoolban – ahol imádtam tanítani. Ebben az új teremben, ami csak egy a sok hasonló közül, fantasztikus az akusztika, részben a faburkolatoknak köszönhetően. A tanár olyan, mint egy színész, vagy egy előadóművész. Egy tér, ahol fel kell erősíteni az ember hangját, ahol a diákok és a tanár hierarchikus rendben tudnak csak elhelyezkedni, amit nem lehet átrendezni könnyedén, az nem megfelelő a pedagógiához. Szerintem vannak jó, flexibilis termeink. A régi világ, amiben a tanár a terem egyik részén és a diákok a másikban foglalnak helyet, eltűnt örökre. Mi olyan iskola akarunk lenni, ahol a tanárok és a diákok együtt alakíthatnak ki egy élményszerű tanulási folyamatot, olyat, ami megfelel mindannak, amit tanulnak.

A CEU értékékként tekint kapcsolatára Budapesttel és az országgal. Hogy jelenik ez meg az új épületben?

Már 25 éve Budapest részeként vagyunk jelen, és büszkék vagyunk arra, ahogy az Egyetem is szerepet játszott a kerület újraszületésében, ami a város egyik legizgalmasabb területe. Várjuk, hogy az emberek beáramoljanak az épületbe, hogy felfedezzék azt, hogy fogadhatunk őket kávézóinkban, illetve a több száz nyilvános előadásunkon, és kulturális eseményünkön. Nyitottnak lenni Budapest felé életbevágó mind a projekt számára, mind ahhoz az elköteleződéshez, amivel a nyílt társadalom felé fordulunk, amivel találkozási pontként szeretnénk működni az emberek között, tekintet nélkül kulturális háttérre és ideológiára.

Mit ajánl a Nádor utca 15. a széles közönség számára?

Fontos volt például, hogy a jelzőtáblák angolul és magyarul is megjelenjenek az épületben. Büszkeséggel tölt el bennünket, hogy egy angol nyelvű egyetem vagyunk, de fontos, hogy akiknek nem az angol az anyanyelvük, azok is otthon érezzék magukat. Mint mondtam, sok nyilvános rendezvényünk lesz, koncertek,

fotó: Végel Dániel

előadások, amik bevonzzák majd a közönséget. Habár ezeken az angol lesz az elsődleges nyelv, úgy véljük, megvan Budapesten az a nagyközönség, amely szeretné ezt a helyet a szellemi otthonává tenni. Szívesen látjuk azokat a cégeket és szervezeteket is Budapestről és máshonnan is, amik bérbe szeretnék venni a világszínvonalú szolgáltatásainkat saját rendezvényeikhez és konferenciáikhoz.

Hogyan jellemezné a városhoz fűződő kapcsolatot a projekt szempontjából?

Nemrégiben vettem át rektori kinevezésem a köztársasági elnöktől, ami azt is jelenti, hogy a magyar kormánytól van felhatalmazásom arra, hogy ezt a munkát végezzem, és ez nagyon fontos. Az, hogy megépült ez az épület nagyban köszönhető a magyar hatóságokkal ápolott jó viszonyoknak. Sok függött az ötödik kerület polgármesterének együttműködésén, a támogatásáért nagyon hálásak vagyunk. Minthogy szoros és nehezen betartható határidőkkel dolgoztunk annak érdekében, hogy a diákok szeptember elsejével birtokba vehessék az épületet, külön köszönjük az önkormányzat együttműködését. Az a diáksereg, ami Magyarországról és 100 másik országból nemrég megkezdte tanulmányait a CEU-n már használhatja ezeket az épületeket. Nekik már ez jelenti majd a CEU-t.

Hogy reagál a CEU közössége az új helyszínre?

Nagyon sok a „wow!”, de ezzel együtt nagy próbatételt jelent a helyszín. Új technológiai lehetőségeket kínálnak termeink, az új épület ezért kihívás is a tanáraink számára, hogy felfedezzenek online oktatási módszereket, a vizuális segédletekkel tartott prezentációk lehetőségeit és általában az új tanítási megoldásokat. Meg kell ragadnunk, ki kell tapasztalnunk ezt az új épületet és maximálisan ki kell használnunk az adottságait. És az embereknek meg kell mutatni az épületet,

úgyhogy épület bejárásokat szervezünk a CEU közösség összes tagjának azért, hogy ne csak új irodákba költözzenek, hanem megismerjék az épületet. Kihívásokkal teli, drámai épület ez, amit az egyetemi közösségnek a lehető legjobban ki is kell használnia. Ugyan már 25 éve működünk, de ez fog meghatározni minket a következő 25 évben. Újraindul a saját történelmi óránk.

Mit gondol, mi volt a legnagyobb kihívás a projekt megvalósítása során?

Az írók zseniálisak, az épület hihetetlen! Mégis embert próbáló feladatnak bizonyult „lefordítani” a terveiket használható kivitelezési útmutatókká, ugyanis eltérő építészeti nyelvváltozatokat használnak a két országban. Szerencsénk volt, mert a közreműködő magyar építészeti iroda tervezői értelmezni tudták az író terveket. Ez így jól működött, de hasznos tapasztalatokkal gazdagodtunk a későbbi szakaszok gördülékeny lebonyolításához.

fotó: Bujnovszky Tamás

THIS IS THE NEW CEU

INTERVIEW WITH MICHAEL IGNATIEFF, CEU PRESIDENT AND RECTOR

“WHAT WAS IMPORTANT FOR US WAS TO LINK ALL OF OUR BUILDINGS IN ONE, FLOWING UNITY”

Bence Levente Bodó: What are your favorite parts of the building design?

What I love about the building is the revealing of the old brickwork. I love the fact that is so unobtrusive from the exterior. It is deeply respectful of the fact that we are in one of the most spectacular architectural treasures of the world, namely, Budapest. This is one of the most beautiful cities in the world, so you want to have a building that is modest in its exterior and fits in with the street plan. Then, inside, it says “wow!” That’s what I like, that it is a kind of hidden treasure. But we hope that the people of Budapest will hear about it and say, “I need to go and see this!”

How will these new buildings integrate into the university?

What was important for us was to link all of our buildings in one, flowing unity. When all three phases are completed – this is just Phase I – you will be able to come in the front door and experience the entire campus. That brings different disciplines together, it brings faculty and students together; it brings us together. Buildings that don’t foster community are of no use to me. We hope that this building does this, both for the community inside, but also that it builds the community outside. By the “outside” I mean that I want the shoe repairman, the corporate employees, the schoolchildren or the residents of the neighborhood to feel they can walk in and see it anytime. To feel they can come in and have a coffee. We are open to the community.

A community is ever-changing, and a university can play a great part in that change. How flexible are these buildings in terms of responding to changing demand?

The test of this building will really come in 15 years, when academic technology changes, for example. Will our classrooms be adaptive? We wired these classrooms to be ready for the 21st century, trying to anticipate what is coming. One of the great things about CEU is its small class sizes. Our student-faculty ratio is quite impressive at 8 to 1. We’ve made sure that we have a variety of classrooms, so all the different kinds of teaching we do, we can do well. It’s important to have the capacity also for simultaneous learning between Yangon or New York and Budapest as we make the most of our relationships with universities and organizations around the world, in addition to the many partnerships we already have in countries from Bangladesh to Georgia, Kyrgyzstan to Canada. But I wouldn’t say that we have anticipated the future. The test of a great building is if it can adapt.

What’s exciting about the technology in the new buildings?

There’s one big classroom I’m dying to teach in, because it is better than any classroom at the Kennedy School at Harvard – where I loved teaching. In this new classroom, one of many, the acoustics are tremendous, due partly to the wood. A teacher is like an actor, a performer. A room where you need to be amplified, where there is a hierarchy between teacher and students, a room that is not fluid so you cannot mix it around, is a bad room for pedagogy. And I think we have some good rooms that are flexible. The old days where the teacher sits here and the students there, are gone forever. We want to be a school where both students and faculty shape together the learning experience that suits what they are learning.

CEU values its connection to Budapest and the country. How will this be reflected in the new buildings?

We have been here for 25 years, we are part of Budapest, we are proud of how the university has contributed to the whole reemergence of this district as one of the most exciting places in the city. We look forward to people streaming in to explore, to welcoming them to our cafes, our hundreds of public lectures and performances of all kinds. The openness to Budapest is crucial to this project, and a crucial part of our commitment to open society and acting as a meeting place for people of all cultures, backgrounds, and ideas.

What does the new Nador 15 building offer to the general public?

We’ve made sure, for example, that the signage is both in English and Hungarian. We are an English-language university, and proud of it, but it’s very important that those for whom English is not their first language feel welcome. As I said, we will have lots of public events, concerts, lectures that draw the public in. While those will be in English, as the first language of instruction, we think that there is a large audience in Budapest of people who want to make this their intellectual home. We also welcome companies and organizations in Budapest and beyond who would like to rent our world-class facilities for their own events and conferences.

How would you characterize your relationship with the city regarding this project?

I was recently confirmed as the rector of CEU by the president of this country, meaning I’m authorized by the Hungarian government to do this job and that is very important. The building was built in great measure because of our good relationship with the Hungarian authorities. We depended on the cooperation of the mayor of the 5th district and we appreciate his support. Since we were working on a strict and difficult deadline to get students in by the 1st of September, we are especially grateful to the municipality’s cooperation on the project. The cohort of students that have recently begun their studies at CEU, from Hungary and over 100 other countries, are now able to use these buildings. For them, this will be CEU.

What is the CEU community’s response to the new venue?

There is a lot of “wow.” But there is also a challenge. We now have classrooms with new technological capabilities; the new building challenges our teachers to explore online methods, visual presentations, and new ways of teaching. We need to make sure that we grab this new building and use it to the full. You have to introduce folks to a building, so we are running tours that every single member of the community is signing up for. Not just moving their offices, but having a sense of the building. It’s a challenging and dramatic building that our community must make the most of. We have been going for 25 years and this will define us for the next 25. It resets the clock on our history.

What would you say was the most challenging aspect of bringing together this project?

The Irish architects are geniuses. This building is incredible. But translating the design documents into usable execution drawings for building purposes turned out to be challenging. Different architectural vernaculars are used in the two countries, but we were fortunate to have the Hungarian architects at the partner firm convert the Irish designs. It worked fine, but we learned some lessons from it for the future phases of the project.